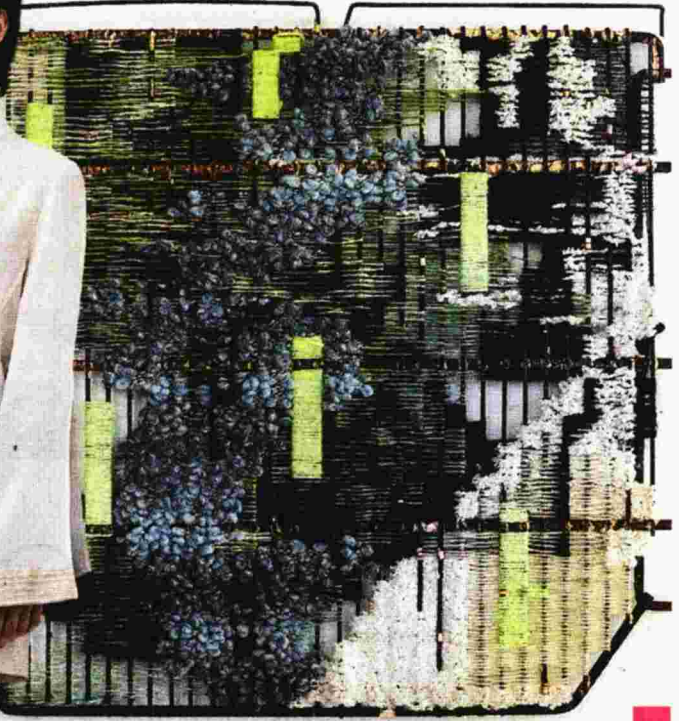

ΝΗΜΑΤΑ

in style

1. Το «φόρεμα της Αριάδνης» και ο κάθετος μινωικός αργαλιός της Αποστολής Πηνελόπη Gandhi στο Μουσείο Ηρακλείου 2. Η Αλεξάνδρα Κεχαγιόγλου ετοιμάζει για τον Hermès το τοπίο της «Ιθάκης» 3. Μπλούζα από μεταξωτό Σουφλιού της Zeus & Dione 4. Έργο της Ζόε Πολ, παραχώρηση The Breeder, Αθήνα

ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗ ΜΟΔΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ
ΥΦΑΝΤΡΕΣ,
ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΜΟΔΑΣ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ
ΑΠΛΩΝΟΥΝ
ΤΑ ΣΤΗΜΟΝΙΑ ΤΟΥΣ,
ΠΕΡΝΑΝΕ
ΤΑ ΥΦΑΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ
ΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΝΑ ΣΥΝΘΕΤΟ
ΑΦΗΓΗΜΑ

Κατά μία συντηρητική άποψη, η υφαντική κρατά τη γυναίκα εντός ορίων του οίκου της, δίπλα στον αργαλειό. Σε μια δεύτερη ανάγνωση, όμως, την απελευθερώνει από τα στερεότυπα. Αφού το υφαντό της γίνεται η γλώσσα της: η αλληλουχία από σύμβολα και επαναλαμβανόμενα μοτίβα που υφαίνεται είναι το κωδικοποιημένο αφήγημα της ζωής της. Τα ρούχα – φόρεμα, φούστα, πουκαμίσια, καφτάνι – στολίζονται με αυτό το ιδίωμα της υφάντρας. Ενώ εκείνες που τα αγοράζουν και τα φορούν σύμφωνα με το πρόσταγμα της μόδας των τάσεων μετατρέπονται σε αγγελιαφόρους της μυστικής τους αντίστασης. Η ύφανση έγινε της μόδας. Ή, για να ακριβολογούμε, η μόδα άρχισε να υπολογίζει την υφαντική τέχνη. Οι σημερινοί έλληνες και διεθνείς δημιουργοί ασχολούνται με αυτήν την αρχαία γυναικεία πρακτική, εμπνέονται από λεπτομέρειες της ιστορίας, της ύλης, του σώματος. Ανατρέχουν στη λαϊκή παράδοση όσο και την εκλεκτική υφαντουργική καλλιτεχνία. Και οι πράξεις τους, που συμβαίνουν ταυτόχρονα στην Αθήνα, την Κρήτη και παντού, αναδεικνύουν πρωταγωνιστές της στιγμής τα νήματα του αργαλειού και των μηχανών ύφανσης. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Ηρακλείου, όπου τα ευρήματα διοχετεύουν στα μάτια των θεατών τους πληροφορίες για τη μινωική νηματουργία και την ύφανση, η σύγχρονη Αποστολή Πηνελόπη Gandhi παρουσιάζει την έκθεση «Ο μίτος της Αριάδνης και ο αργαλειός της Πηνελόπης». Στο πλαίσιο της οποίας έγινε η ανακατασκευή του αργαλειού με βάρη (στα πρότυπα του μινωικού κάθετου αργαλειού). Οι σύγχρονες υφάντρες της Πηνελόπης Gandhi ύφαναν με λινά και μεταξωτά νήματα δικής τους παραγωγής υφάσματα με μοτίβα βασισμένα σε λεπτομέρειες από τα μινωικά αγγεία.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΣΣΑ ΓΙΑΓΙΑ. Στο σύμπαν των μηχανών της οικογενειακής βιομηχανικής μονάδας ταππουργίας μεγάλωσε η καλλιτέχνις από το Μπουένος Αϊρες Αλεξάνδρα Κεχαγιόγλου. Η τελευταία με την αμειψωμένη ποιητικότητα των έργων της συνέβαλε στη μεγάλη δημοσιότητα του ντεφιλέ της περσινής ανοιξιάτικης συλλογής του Dries Van Noten. Σήμερα θυμάται τη μικρασιάτισσα γιαγιά της Ελπίνη, η οποία μέσα στην περιπέτεια των καιρών πήρε τον αργαλειό της στο μακρινό της ταξίδι για την Αργεντινή. Και έκανε την αρχή γι' αυτό το εργοστάσιο ταπίτων. Από τα νήματα - υπόλοιπα της παραγωγής η Αλεξάνδρα Κεχαγιόγλου έμαθε να κάνει δικά της υφασμένα γλυπτά, λέγοντας ότι «στα μάλλινα νήματα βρήκα το μέσο έκφρασης για να βγάλω προς τα έξω αυτό που

αισθάνομαι και με απασχολεί καλλιτεχνικά». Ο οίκος Hermès την κάλεσε στην Αθήνα και δημιούργησε στις βιτρίνες του τη δική της υφαντουργική ερμηνεία της καθαφικής «Ιθάκης».

«Επειδή με ενδιαφέρει η υφαντική, χρησιμοποιώ την επιφάνεια σε παλιές σχάρες βιομηχανικών ψυγείων για να υφάνω μάλλινα νήματα» δηλώνει η μεγαλωμένη μεταξύ Κυθήρων και Οξφόρδης νέα καλλιτέχνις Ζόε Πολ που εκθέτει στην αθηναϊκή γκαλερί The Breeder τα ιδιότυπα υφαντά της με τίτλο «Μοναχικότητα και χωριό». «Στο χωριό μου μια γεπόνισσα μου είπε ότι πριν από την εμφάνιση των οικιακών ψυγείων οι άνθρωποι, όταν έσφαζαν ένα ζώο, μοιράζονταν όλοι μαζί το κρέας του γιατί δεν μπορούσαν να το διατηρήσουν. Το ψυγείο τους επέτρεψε να κρατήσουν την τροφή στον οίκο τους και μετά προκλήθηκε ένα σκίσμα στον βίο της κοινότητας. Ετσι λοιπόν στα έργα μου κάθε σειρά νήματος στην ύφανση υποστηρίζει την άλλη, γι' αυτό και το σύνολό τους είναι μια μεταφορική εικόνα της συνεκτικότητας που έχουν οι κοινότητες».

ΤΗΣ ΕΦΗΣ
ΦΑΛΙΔΑ

